

Η Γιορτή της Μητέρας και η Εκκλησία (Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Αρχισυντάκτης Θρησκείας)

[/ Πεμπτούσία](#)

Γιορτή της Μητέρας σήμερα και τα απανταχού της γης τέκνα βρίσκουν την ευκαιρία να θυμηθούν και να τιμήσουν τη μητέρα τους. Κοντά σ' αυτούς και αρκετοί αμφισβητίες που βλέπουν τη θέσπιση της «γιορτής» σαν εκδήλωση εμπορευματοποίησης ή άλλοι που θεωρούν ότι η ιερότητα του προσώπου της μητέρας είναι τέτοια, που της ανήκουν όλες οι ημέρες του έτους και όχι μία ξεχωριστή.

Η Εκκλησία από την πλευρά της προβάλλει το πρόσωπο της Παναγίας ως την κατεξοχήν μητέρα και υπομιμνήσκει διακριτικά την εορτή της Υπαπαντής (στις Φεβρουαρίου) ως την ημέρα που θα μπορούσε να τιμηθεί το πρόσωπο της μητέρας.

Στην παράδοσή μας ακόμη θα συναντήσουμε και την ίδια την Εκκλησία ως μητέρα, που μας γεννά και μας αναγεννά εν Χριστώ και μας καθοδηγεί στη σωτηρία. Αυτό δεν σημαίνει όμως κάποια αντιδιαστολή: η σωφροσύνη και η υπακοή της Θεοτόκου

τη θέτει στο κέντρο της Εκκλησίας. Στο πρόσωπό της συνίσταται το μυστήριο της θείας Οικονομίας, λέει ο άγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός. Και η ελεύθερη αποδοχή της του θείου θελήματος άνοιξε το δρόμο στην επιστροφή του ανθρώπου στους θείους κόλπους. Η Σάρκωση του Θεού Λόγου που έλαβε χώρα στα σπλάχνα της, πραγματοποίησε την ένωση του θείου με το ανθρώπινο. Η Εκκλησία πορεύεται λοιπόν στην Ιστορία ως μια «διαρκής Θεοτόκος» (Π. Ευδοκίμοφ).

Αιώνιο πρότυπο μητέρας η Παναγία, συμπάσχει και συμπονά με κάθε πονεμένο άνθρωπο και αποτελεί μαζί το καταφύγιο και την παρηγοριά όλων των κατατρεγμένων. Η θλιμμένη της εικόνα από τη ρομφαία που τη διαπέρασε βλέποντας το Γιο της να πάσχει για την ανθρωπότητα, την καθιστά ένα κατεξοχήν πρόσωπο ευσπλαχνίας και φιλανθρωπίας. Είναι η αρχετυπική Μάνα, που πονά και νοιάζεται για τα παιδιά της, για τη θλίψη και την αδικία που κυριαρχεί στον κόσμο, είναι ο συνεχιζόμενος αναστεναγμός για τον πάσχοντα άνθρωπο. Στο πρόσωπό της οι μητέρες κυρίως βρίσκουν μια μοναδική συμπαραστάτρια και μια απόλυτη κατανόηση για την ανησυχία τους για το μέλλον των παιδιών τους και του κόσμου όλου. Στους πολέμους είναι οι μάνες που πεθαίνουν, λέει ο ποιητής...

Για τους λόγους αυτούς, η εκκλησιαστική πρόταση είναι η κατεξοχήν τιμητική για το πρόσωπο της μητέρας.